

Anotace

Středem spirituality Františka Saleského je láska. Ve své práci se zabývám nejprve formačními vlivy, které jej utvářely. Z toho vycházím v pojednání o Františkově teologickém optimismu, jeho kořenech i dopadu na pojetí Boha. Ten je pro něj podstatně Bohem v Trojici, jež sdílí lásku nejvyšší formou skrze vtělení Ježíše Krista i s člověkem. S tímto přesvědčením souvisí i Františkovo pojetí lásky, která má u lidské osoby sídlo v srdci. Na samém vrcholu srdce je vůle, která je povolána, aby se rozhodovala na základě lásky, která ji motivuje. Při cestě růstu lásky je nejvyšším cílem svatá lhostejnost (indiference), která umožní Bohu působit na lidské srdce podle svých záměrů. S láskou k Bohu podstatně souvisí pro našeho autora i láska k člověku, který je Božím obrazem. Při svém vedení duší k lásce doporučuje František především vlídnost a jako hlavní prostředky modlitbu a svátosti. Srdce, které se stalo zcela prostupným pro lásku, je milováno a miluje, můžeme nejlépe kontemplovat na Panně Marii.